

352 : 73/76 : 7.067.3 : 72.048 (492.621)

Kleinschalige Beeldende Kunstopdrachten

94-149

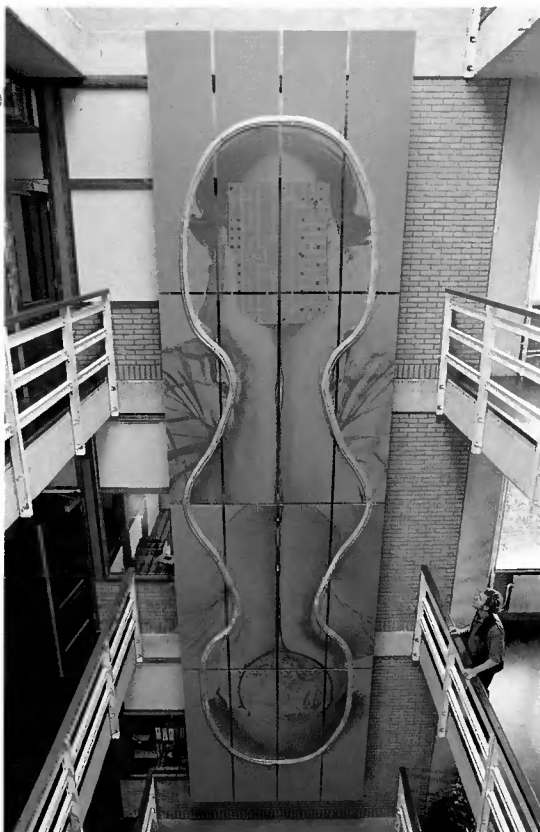
Een notitie van de Werkgroep

Kleinschalige Beeldende Kunstopdrachten, 1988-1993

Boekmanstichting - Bibliotheek
Herengracht 415
1017 BP Amsterdam
Tel. 6243739

December 1993

Boekmanstichting - Bibliotheek
Herengracht 415
1017 BP Amsterdam
Tel. 6243739

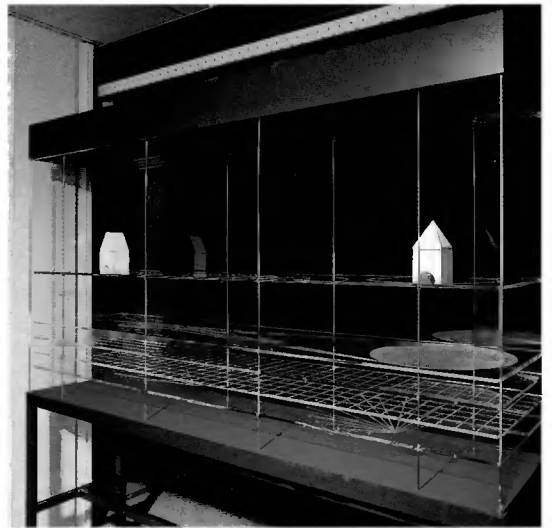
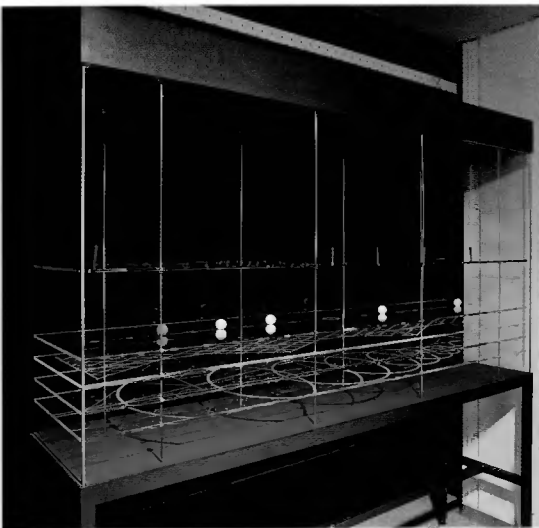
ADRIAAN REES, FACULTEIT STERRENKUNDE EN INFORMATICA, UVA, 1993, [KO]

BEN OLDENHOF, BINNENPLAATS SWEELINCKCOLLEGE, 1993, [KO]

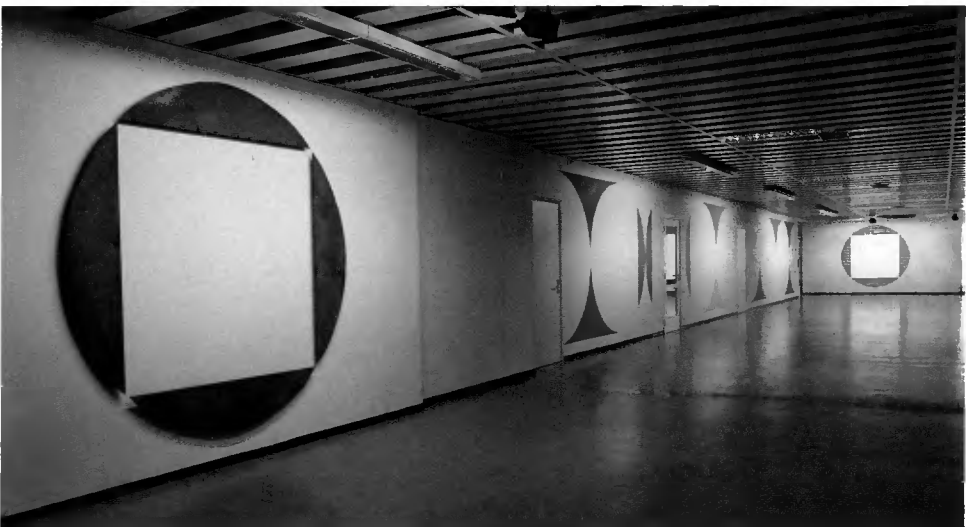
ANNELIES DIJKMAN, 'AU REVOIR', POSTHOORNKERK, 1993. [KO]

HANS HOVY, FACULTEIT WISKUNDE, UVA, 1993. [KO]

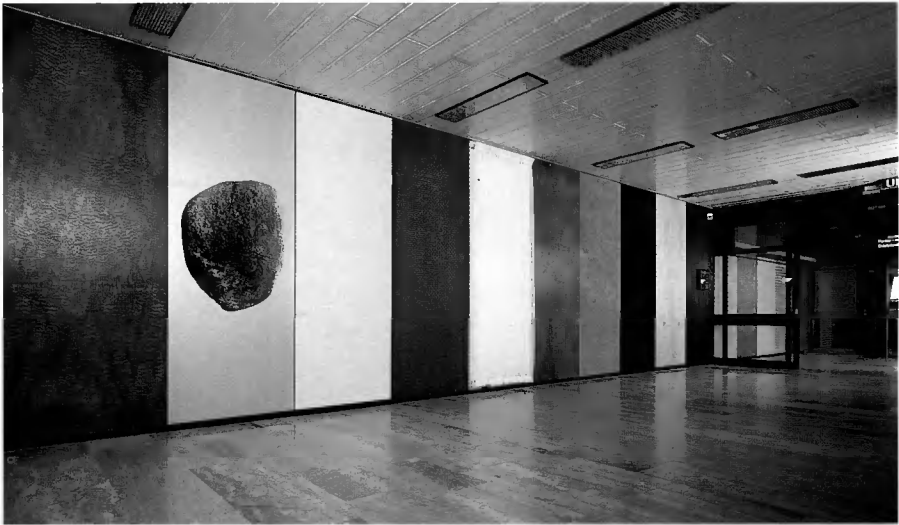
TOON KUIJPERS, VERGADERZAAL SOCIAAL FONDS BOUWNIJVERHEID, 1993, [KO]

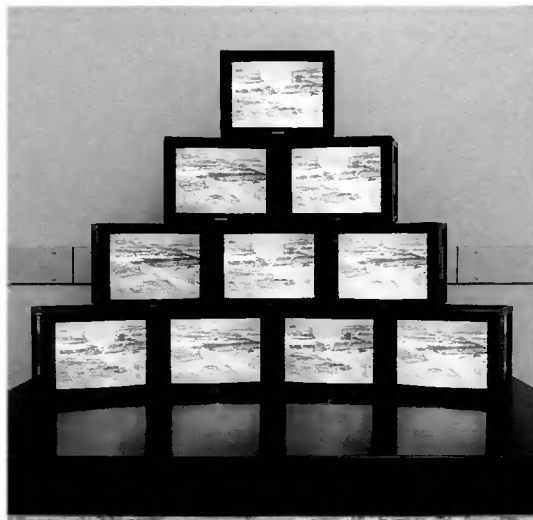
MIRJAM JANSE, 'DOORS', FACULTEIT PSYCHOLOGIE, UVA, 1993, [KO]

CLAUDIO GOULART, 'OM DE TUIN LEIDEN', BINNENLANDVAARDERSKAPEL, OUDE KERK, 1993, [TKO]

GERARD PRENT, 'IN HET VOORBIJGAAN', STADSDEELKANTOOR DE BAARSJES, 1992, [KO]

STEINA VASULKA, 'GEOMANIA', CENTRALE HAL SINT LUCAS ZIEKENHUIS, VIDEOPROJEKT I.S.M. MONTE VIDEO, 1993, [TKO]

PETER BAREN, 'LUSTHOF', CENTRALE HAL SLOTERVAARTZIEKENHUIS, 1993, [TKO]

RONALD VAN TIENHOVEN, 'HET SEGHERSKABINET', RIETVELDPAVILJOEN, 1993, [TKO]

JAWEK KWAKMAN, 'FLUCTUATIES', CENTRALE HAL SINT LUCAS ZIEKENHUIS, DEEL VAN EEN VIDEOPROJEKT I.S.M. MONTE VIDEO, 1993, [TKO]

JAN VAN DE PLOEG, 'VÖGELN', KLOOSTERSTEEG, 1992, [TKO]

TON POSTMA, 'LOBOTOMIE FRONTALIS UNIVERSALIS', CENTRAAL STATION, 1993, [TKO]

Inhoudsopgave

Ten geleide	11
1 Kleinschalige Beeldende Kunst opdrachten	12
1.1 Wat zijn kleinschalige beeldende kunst opdrachten?	
1.2 Het geld en de doelstellingen	
1.3 De Werkgroep Kleinschalige Opdrachten	
2 De werkwijze van de Werkgroep Kleinschalige Opdrachten	14
2.1 Hoe komt een opdracht tot stand?	
a. op initiatief kunstenaar	
b. op initiatief instelling	
c. op initiatief werkgroep	
2.2 Het proces van opdrachtverlening	
a. begeleiding toekomstige gebruikers	
b. begeleiding kunstenaars	
3 Kleinschalige Beeldende Kunst opdrachten: een overzicht van de mogelijkheden	17
3.1 Pluriformiteit	
3.2 Permanente en tijdelijke kunstwerken	
3.3 Studie-opdracht	
3.4 Variatie aan locaties	
3.5 Kenmerk en kwaliteit van kleinschalige opdrachten	
4 Conclusies	20

Ten geleide

De Werkgroep Kleinschalige Opdrachten is om verschillende redenen gemotiveerd tot het uitbrengen van deze notitie. Allereerst wil de werkgroep de mogelijkheden en resultaten van de kleinschalige beeldende kunst opdrachten bekend maken in bredere kring. Beeldende kunstenaars en de gebruikers van openbare gebouwen blijken vaak onvoldoende op de hoogte van de bijzondere mogelijkheden van deze regeling.

Wie verder leest krijgt een goede indruk van de wijze waarop deze unieke opdrachtvorm zich de afgelopen jaren heeft ontwikkeld.

Op het moment dat deze notitie tot stand komt (september 1993), zijn er plannen in voorbereiding voor een ingrijpende herziening van het beeldende kunstbestel in Amsterdam. In de Notitie Beeldende Kunst 1993-1996 wordt onder meer voorgesteld het opdrachtenbeleid onder te brengen bij een nieuw te vormen Stedelijk Centrum Beeldende Kunst. Ook tegen de achtergrond van deze ontwikkelingen leek het de werkgroep goed verslag te doen van haar werkzaamheden.

De tekst van de notitie is geschreven door Robert Oosterhuis, in samenwerking met leden en secretaris van de Werkgroep Kleinschalige Opdrachten.

Amsterdam, december 1993

De Werkgroep Kleinschalige Opdrachten,

Mirjam Janse	beeldend kunstenaar/adviseur
Hans Mantje	beeldend kunstenaar/adviseur
Jan Hein Daniëls	beeldend kunstenaar/adviseur
Wim van Wageningen	technisch adviseur
Jeanette Bloem	secretaris

1 Kleinschalige Beeldende Kunstopdrachten

1.1 Wat zijn kleinschalige beeldende kunstopdrachten? De Gemeente Amsterdam is op verschillende manieren actief als opdrachtgever aan beeldende kunstenaars. Eén van deze vormen van opdrachtverlening is de 'Kleinschalige Beeldende Kunstopdrachten'. Bij dit type opdrachten maken beeldende kunstenaars nieuw werk voor een plek in of bij een bestaand openbaar gebouw of aan de openbare weg. Zo kunnen beeldende kunstenaars bijdragen aan de verfraaiing van de openbare ruimte in de stad Amsterdam. Kleinschalige opdrachten zijn tot op heden bestemd voor Amsterdamse beeldende kunstenaars en Amsterdamse non-profit instellingen. Het initiatief kan daarbij uitgaan van de kunstenaar zelf, van de instelling, of van kunstenaar en instelling gezamenlijk.

Om het maar meteen duidelijk te stellen: het gaat bij deze opdrachten niet alleen om drie-dimensionaal werk. Wanneer de plek en de gelegenheid dat toelaten kunnen ook andere beeldende disciplines en kunstuitingen aan bod komen. Naast de diversiteit in vormen van beeldende kunst bestaan er verschillende typen opdrachten. Zo kan een kunstwerk permanent of tijdelijk geplaatst worden. Ook is het mogelijk via deze regeling een studietoelating te krijgen. In hoofdstuk drie van deze notitie wordt langer stilgestaan bij de verschillende vormen die een kleinschalige opdracht kan aannemen.

Er zijn ook enkele randvoorwaarden. Ten eerste: het moet gaan om nieuw te maken werk – instellingen kunnen geen bestaand werk verwerven via deze regeling. Ten tweede: wanneer er een percentageregeling van toepassing is (bijvoorbeeld bij de bouw van nieuwe gebouwen, of bij stadsvernieuwing) kan geen kleinschalige opdracht worden gegeven. Ten derde: per opdracht is in de regel een maximum budget van f 35.000,- beschikbaar.

1.2 Het geld en de algemene doelstellingen Waarom bestaan er kleinschalige opdrachten en waar komt het geld vandaan? De kleinschalige beeldende kunstopdrachten worden gefinancierd uit de zogenaamde 'WVC-gelden', die door het Ministerie van WVC aan provincies en de vier grote steden ter beschikking worden gesteld voor beeldende kunst. Dit geld is afkomstig van de financiële middelen die vrijkwamen na opheffing van de Beeldende Kunstenaars Regeling (BKR) in 1987. De WVC-gelden zijn bedoeld voor het bevorderen van de beeldende kunstproductie, de spreiding van het aanbod en de inkomstenvorming van beeldende kunstenaars. Het werk van beeldende kunstenaars dat met deze gelden gefinancierd wordt is geselecteerd op kwalitatieve gronden door onafhankelijke deskundigen.

De doelstellingen van de WVC-gelden sloten aan bij het beleid dat de gemeente Amsterdam zelf voerde. In de nota 'Beeldende Kunstbeleid in Amsterdam' (1985) en in de Notitie Beeldende kunst 1993-1996 werden de hoofddoelstellingen als volgt onder woorden gebracht:

- 1 « Het scheppen van voorwaarden voor het ontstaan van beeldende kunst van zo goed mogelijke kwaliteit »;
- 2 « Het toegankelijk maken van beeldende kunst respectievelijk het bevorderen van de mogelijkheden voor de bevolking om aan de beeldende kunst te participeren ».
- 3 « Het blijven besteden van aandacht aan de positie van vrouwen en minderheden, waardoor er meer aandacht komt voor hun werk en nieuwe culturele invalshoeken ».

De Werkgroep Kleinschalige Opdrachten heeft deze algemene voorschriften en doelstellingen ingekleurd en verfijnd met de kleinschalige opdrachten die zij tot stand heeft laten komen in de afgelopen jaren.

In hoofdstuk drie wordt meer in detail duidelijk hoe dat gebeurd is.

1.3 De Werkgroep Kleinschalige Opdrachten De Werkgroep Kleinschalige Opdrachten is verantwoordelijk voor de uitvoering van deze regeling. Zij is één van de werkgroepen van de Commissie voor Beeldende Kunstopdrachten (CBK), het adviesorgaan voor kunst in de openbare ruimte. De kleinschalige beeldende kunstopdrachten vormen hiervan een deel terrein, waarvan de uitvoering is gedelegeerd aan de werkgroep. Naast de Werkgroep Kleinschalige Opdrachten opereren nog drie andere werkgroepen onder de vleugels van de CBK: de Werkgroep Kunst Nieuwe Stad (KNS), de Werkgroep Kunst Oude Stad (KOS) en de Werkgroep IJ-oeveren.

De Werkgroep Kleinschalige Opdrachten bestaat uit drie leden, alle drie professioneel beeldend kunstenaar. Zij worden ondersteund door een ambtelijk secretaris en een technisch adviseur, die werkzaam zijn bij de Afdeling Kunstzaken van de Gemeente Amsterdam.

Net als bij andere advieslichamen ligt de uiteindelijke beslissing in handen van de politiek verantwoordelijke bestuurders, in dit geval bij de Wethouder van Cultuur van Amsterdam. Het is in de praktijk van de kleinschalige opdrachten nog nooit voorgekomen dat het advies van de werkgroep over een opdracht niet is overgenomen door de Wethouder.

2 De werkwijze van de Werkgroep

2.1 Hoe komt een opdracht tot stand? Bij veel opdrachtregelingen ligt het initiatief bij de opdrachtgever. Dat ligt voor de hand en is als het ware de oervorm van de opdracht. Een opdrachtgever vraagt een kunstenaar iets voor hem of haar te maken en betaalt de kunstenaar daarvoor.

Het unieke van de regeling kleinschalige opdrachten is dat het initiatief voor de totstandkoming van een opdracht van verschillende kanten kan komen. Door een instelling, door de beeldend kunstenaar zelf of door de instelling en kunstenaar gezamenlijk. De werkgroep wil het eigen initiatief van beeldende kunstenaars en Amsterdamse instellingen graag stimuleren. Tenslotte kan ook de Werkgroep Kleinschalige Opdrachten het initiatief nemen tot opdrachtverlening.

a opdracht op initiatief van een instelling Het initiatief tot een kleinschalige opdracht kan genomen worden door een Amsterdamse non-profit instelling. Dat kan een school zijn, een bibliotheek, een ziekenhuis, een gemeentelijke dienst of een andere organisatie zonder winstoogmerk. Zo'n instelling kan een aanvraag indienen bij de werkgroep.

Het is mogelijk om zelf een kunstenaar voor te dragen voor de opdracht. In dat geval beoordeelt de werkgroep het werk van de voorgestelde kunstenaar op kwaliteit, en de geschiktheid van de lokatie, alvorens tot opdrachtverlening over te gaan. Ook is het mogelijk dat de werkgroep op zoek gaat naar geschikte kandidaten voor een opdracht ten behoeve van een aanvragende instelling. Dat gaat bij voorkeur via een open procedure, waarbij een advertentie wordt gezet.

b opdracht op initiatief kunstenaar Het initiatief tot een opdracht kan ook uitgaan van een beeldend kunstenaar. Zo'n aanvraag moet dan wel een haalbaar voorstel voor een lokatie bevatten. Het kan een gebouw van een Amsterdamse non-profit organisatie zijn, maar ook een plek aan de openbare weg. In dat laatste geval zal het te realiseren kunstwerk meestal van tijdelijke aard zijn (zie ook paragraaf 3.2).

Het werk van de aanvragende kunstenaar (al dan niet in samenwerking met een instelling) zal door de werkgroep op kwaliteit worden beoordeeld, terwijl ook de geschiktheid van de lokatie zal worden meegewogen.

c opdracht op initiatief werkgroep Het initiatief kan ook liggen bij de Werkgroep Kleinschalige Opdrachten zelf, door het samenbrengen van vraag en aanbod. De werkgroep wijst instellingen en kunstenaars op de diverse mogelijkheden en doet suggesties over lokaties voor de realisering van een werk in opdracht. Dat leidt er soms toe dat organisaties hun betrokkenheid met

beeldende kunst uitbreiden, bijvoorbeeld door het oprichten van een kunstcommissie.

2.2 Het proces van opdrachtverlening Wanneer het initiatief voor een opdracht is genomen kan het proces van opdrachtverlening in gang worden gezet. De werkgroep begeleidt in dit proces, voor zover nodig, de kunstenaars en de aanvragende instellingen (de toekomstige gebruikers). Dat gaat in de eerste plaats om het formuleren van de opdracht. Vervolgens, wanneer er nog geen geschikte kandidaten zijn voor de opdracht, verzorgt de werkgroep de werving van kunstenaars. Dat kan op twee manieren: met een open of met een gesloten procedure. Bij een open procedure plaatst de werkgroep een advertentie, waarop beeldende kunstenaars kunnen reageren. Bij een gesloten procedure gaat de werkgroep zelf op zoek naar kunstenaars die zij geschikt acht voor de opdracht.

a begeleiding toekomstige gebruikers Wanneer er sprake is van meerdere kandidaten voor een opdracht, maakt de werkgroep een eerste selectie. De werkgroep let daarbij op kwaliteit en zorgt ook voor een zekere pluriformiteit bij het kiezen uit de inzendingen. De selectie wordt voorgelegd aan de vertegenwoordigers van de aanvragende instelling, waarmee in samenspraak de definitieve keuze wordt gemaakt. Het gesprek over de kwaliteit van de ontwerpen van de meedingende kunstenaars maakt dus altijd deel uit van het proces van opdrachtverlening. De werkgroep vervult hierin een begeleidende rol.

Soms kunnen de aanvragers voor een opdracht bogen op enige ervaring in de omgang met beeldende kunst. Dat was bijvoorbeeld het geval met het Lucas Ziekenhuis, waar de opdracht werd aangevraagd door de kunstcommissie van het ziekenhuis. De begeleidende rol van de werkgroep kan in zulke gevallen bescheiden zijn. Veelal echter zijn de betrokkenen voor het eerst op zo'n actieve manier in aanraking met de totstandkoming van beeldende kunst. Dit betekent voor de werkgroep dat zij het proces intensiever begeleidt.

Naast betrokkenheid bij het besluitvormingsproces wordt van de aanvragende instellingen ook een meer materiële bijdrage verwacht. Dat kan een financiële bijdrage zijn. De laatste jaren is op deze wijze het beschikbare budget verhoogd met een percentage tussen de vijf en tien procent. Daarnaast levert de instelling een bijdrage met hand- en spandiensten bij de totstandkoming van het kunstwerk. Ook deze diensten leveren, wanneer zij in geld uitgedrukt zouden worden, een verhoging van het beschikbare budget op. Hoewel het werk eigendom blijft van de Gemeente Amsterdam, zijn de aanvragende organisaties zelf verantwoordelijk voor het onderhoud en de verzekering van het kunstwerk.

b begeleiding kunstenaars Het maken van beeldende kunst in opdracht voor een openbare lokatie verschilt in veel opzichten van het maken van 'autonoom' werk in het atelier. Veel kunstenaars missen de nodige ervaring met het werken in opdrachtsituaties, onder meer omdat de meeste kunstacademies er weinig aandacht aan besteden.

De werkgroep rekent het tot haar taak onervaren kunstenaars te begeleiden bij de totstandkoming van een kleinschalige opdracht. Dat kan bijvoorbeeld gaan om adviezen over de inhoudelijke kanten van het werken-in-opdracht, over de praktische realisering van het werk, over de specifieke eisen van de lokatie of over de omgang met de vragen en eventuele wensen van toekomstige gebruikers. Op deze manier worden beeldende kunstenaars in staat gesteld een stap te zetten in hun creatieve ontwikkeling. De opgedane ervaring kan weer in volgende opdracht-projecten worden toegepast.

3 Kleinschalige Beeldende Kunst opdrachten: een overzicht van de mogelijkheden

Vanaf 1988 hebben de kleinschalige beeldende kunst opdrachten zich ontwikkeld tot een productief en veelzijdig instrument van beeldend kunstbeleid. Per jaar worden gemiddeld rond de 55 opdrachten gerealiseerd. Het aantal aanvragen, dat de werkgroep ter beoordeling krijgt voorgelegd, ligt veel hoger. Het gaat dus om een aanzienlijk aantal, zeker wanneer men bedenkt dat de Werkgroep Kleinschalige Opdrachten gemiddeld per week zo'n twee dagen functioneert.

De verworvenheden van de afgelopen jaren komen in de volgende paragrafen in beeld. Dat zijn, achtereenvolgens: de toegenomen pluriformiteit aan beeldende kunstdisciplines; het ontstaan van 'permanente' en 'tijdelijke' kunstwerken; de studieopdrachten; de toegenomen variatie aan openbare locaties waarvoor opdrachten gegeven worden. Tenslotte zullen enige gedachten gewijd worden aan de eigen kwaliteit van kunst in de openbare ruimte.

3.1 Pluriformiteit Er zijn vele vormen waarin beeldende kunstenaars aan de verfraaiing van de openbare ruimte kunnen bijdragen. Vaak wordt daarbij in de eerste plaats gedacht aan beeldhouwkunst (drie-dimensionale kunst), en dit gold aanvankelijk ook voor de opdrachten die werden verleend in het kader van de kleinschalige beeldende kunst opdrachten. In de afgelopen jaren zijn echter steeds meer disciplines in de opdrachtverlening betrokken geraakt. Het eigen initiatief van de aanvragers van een kleinschalige opdracht heeft hierin mede een rol gespeeld.

Zo zijn onder meer grafiek, schilderkunst, videokunst, keramiek, glaskunst, performances en fotografie als kleinschalige opdracht tot stand gekomen. Ook kwamen de grensgebieden tussen beeldende kunst en theater, en tussen beeldende kunst en vormgeving aan bod.

Een greep uit de variëteit van gerealiseerde werken in de afgelopen jaren: kunstenaars M. Thiadens en J. Rouendal creëerden een veelkleurig 'bollenveld' in het water tussen Schreierstoren en Centraal Station. H. Duijn vervaardigde met koperkleurige bollen 'gevelaccenten' aan het Sweelinck-college, 's avonds beschenen met speciale belichting. Het duo Schabracq en Postma transformeerde de Muiderpoort tot een licht-sculptuur. Beeldende kunstenaar Galgiani hing over de volle breedte van het Allard Pierson-museum een opvallend banier. Fotografe Inez van Lamsweerde maakte een foto voor de onderkant van de Hortusbrug, die zichtbaar wordt bij het openen van de brug.

en andere resultaten van kleinschalige opdrachten nog eens na te slaan.

3.2 Permanente en tijdelijke kunstwerken Bij vrijwel alle andere beeldende kunstopdrachten in de openbare ruimte worden de gerealiseerde kunstwerken min of meer permanent geplaatst. In het kader van de kleinschalige beeldende kunstopdrachten kunnen echter ook 'tijdelijke' kunstwerken gerealiseerd worden.

De 'tijdelijkheid' van kunstwerken heeft verschillende aspecten. Beeldende kunst is vaak sterk tijdgebonden, de ontwikkelingen gaan snel en voorkeuren en esthetische oordelen zijn aan verandering onderhevig. De tijdelijke plaatsing van een kunstwerk maakt het mogelijk dat een kunstwerk wordt vervangen door een ander, meer actueel werk.

Sommige kunstwerken zijn door het gebruik van vergankelijke materialen of door specifieke toepassing op locatie van tijdelijke aard. Een ander aspect van 'tijdelijkheid' treedt op bij die varianten van beeldende kunst die zich afspelen in de tijd, zoals videokunst ('time based arts') of performances en kunsttoepassingen in manifestaties

Deze mogelijkheid van tijdelijke kunstwerken vergroot het arsenaal aan mogelijkheden van de kleinschalige opdrachten. Er ontstaat een grotere vrijheid bij het kiezen van locaties en de variatie aan disciplines wordt erdoor vergroot. Tijdelijke kleinschalige opdrachten kunnen gerealiseerd worden in of bij bestaande gebouwen maar ook aan de openbare weg. Projecten die aan de openbare weg gerealiseerd worden door de werkgroep zijn meestal van tijdelijke aard. Wanneer niet iets anders met de kunstenaar is overeengekomen, blijft hij eigenaar van het tijdelijke kunstwerk en heeft hij de taak het werk voor een bepaalde tijd te onderhouden.

3.3 De studieopdracht De werkgroep acht zich niet alleen verantwoordelijk voor het realiseren van kunstwerken in de Amsterdamse openbare ruimte, maar ook voor het stimuleren van de ideeënontwikkeling op dit terrein en voor de begeleiding van de kunstenaars. De studieopdracht komt mede voort uit deze verantwoordelijkheid.

Tot een studieopdracht kan worden besloten wanneer het werk van een kunstenaar daar aanleiding toe geeft. Zo kan bijvoorbeeld meer inzicht verkregen worden in de mogelijkheden en onmogelijkheden van een bepaalde locatie. Met een studieopdracht kan de kunstenaar in kwestie onderzoek verrichten en ervaring opdoen. In een later stadium kan dit leiden tot de opdracht het werk te realiseren.

3.4 Variatie aan locaties De schaal en diversiteit van de kleinschalige opdrachten heeft de afgelopen jaren een grote variatie aan locaties mogelijk gemaakt. Daarmee dragen de kleinschalige opdrachten tevens bij aan de spreiding van beeldende kunst over de stad. Steeds meer mensen komen zo

op een terloopse en ongedwongen wijze in een alledaagse omgeving in aanraking met beeldende kunst: in een ziekenhuis, de metro, in het water bij het Centraal Station en in de grachten, op gevels van gebouwen, in buurtcentra en op speelplaatsen van scholen.

Ook zijn kleinschalige opdrachten verstrekt bij minder alledaagse gelegenheden, in het kader van activiteiten waar de beeldende kunst gewoonlijk geen rol van betekenis speelt. Zo werd voor het International Documentary Festival 1990 een tweetal 'awards' ontworpen (Joris Ivens Award en Jury Award) waarmee de laureaten ieder jaar kunnen worden geëerd.

3.5 Kenmerk en kwaliteit van kleinschalige opdrachten Wanneer er achteraf een oordeel wordt gegeven over de kwaliteit van de kunstwerken die als kleinschalige opdracht gerealiseerd zijn, dan gelden ten minste twee overwegingen.

Ten eerste: voor een beoordeling achteraf van de resultaten is een oordeel over het verloop van het opdrachtproces zèlf, de dialoog tussen alle betrokken partijen, evenzeer van belang als de kwaliteit 'sec' van de kunstwerken die gemaakt werden. Die samenspraak, het gesprek over kwaliteit, tussen kunstenaars, toekomstige gebruikers en werkgroep heeft de afgelopen jaren goed gefunctioneerd.

Ten tweede: de kwaliteitsmaatstaven voor werk dat in volstrekte vrijheid en ongebondenheid tot stand gekomen is (museale kunst), zijn anders dan de kwaliteitsmaatstaven die men aanlegt bij opdrachtkunst voor de openbare ruimte. Het beoordelen van museale kunst kenmerkt zich door: concentratie, gedurende een beperkte tijd, in een afgeschermd museumcontext. Het beoordelen van opdrachtkunst in de openbare ruimte kenmerkt zich door: veelal vluchtige waarneming, de permanente aanwezigheid in de alledaagse leefomgeving, een overvloed aan andere beeld-indrukken ('visuele ruis', zoals Cor Blok heeft uitgedrukt).

Terugblikkend op de resultaten van de opdrachtverlening kan de werkgroep constateren dat de kleinschalige opdrachten een eigen gezicht hebben gekregen en zijn uitgegroeid tot een volwassen beleidsonderdeel.

Uit het voorafgaande zal duidelijk zijn geworden dat de kleinschalige beeldende opdrachten uitstekend passen in het beeldende kunstbeleid van de gemeente Amsterdam van de afgelopen jaren.

Samenvattend:

Het stimuleren van de produktie van beeldende kunst:

- Jaarlijks worden zo'n 55 opdrachten gegeven voor de realisering van kwalitatief goede beeldende kunst in de openbare ruimte;
- De goede begeleiding van het opdrachtproces stimuleert de gedachtenvorming over kunst in openbare ruimte; tal van kunstenaars zijn in de gelegenheid ervaring op te doen en een nieuwe stap te zetten in hun creatieve ontwikkeling;

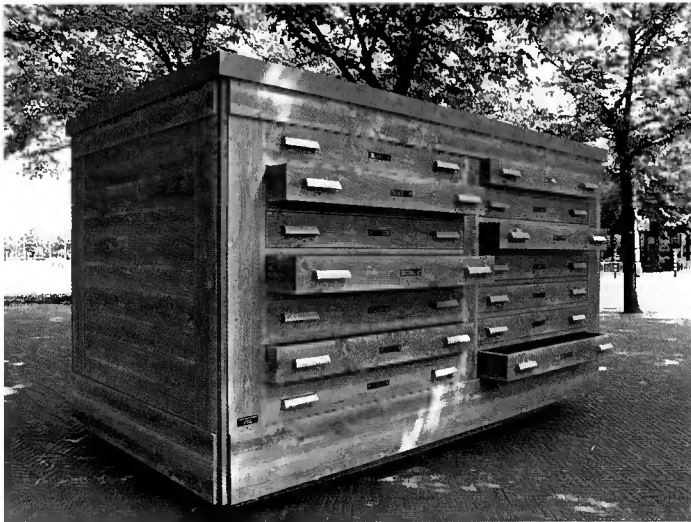
Het stimuleren van de participatie van de bevolking:

- Door het realiseren van nieuwe kunstwerken aan openbare weg (tijdelijk) of in openbare gebouwen komen veel inwoners van Amsterdam in alledaagse situaties in aanraking met beeldende kunst;
- Door op te treden als initiatiefnemer zijn tal van Amsterdamse organisaties actief betrokken geweest bij de totstandkoming van nieuwe kunstwerken; Elke nieuwe ontwikkeling brengt nieuwe uitdagingen en vragen met zich mee – de kleinschalige opdrachten zijn op deze regel geen uitzondering. Soms bijvoorbeeld, raakt een kleinschalige opdracht aan andere presentatievormen van beeldende kunst. De grenzen zijn niet altijd scherp te trekken. Wanneer noem je een project een 'kunstwerk van tijdelijke aard' en wanneer een 'tentoonstelling'? Waar houdt de 'openbare ruimte' op en begint de 'besloten ruimte'? Soms ook lijkt de gestelde bovengrens van het budget per opdracht (f 35.000,-) wat arbitrair.

De werkgroep beschouwt deze, en mogelijk andere vragen, als de logische gevolgen van een zich ontwikkelende uitvoeringspraktijk van de kleinschalige opdrachten. Zij streeft ernaar te luisteren naar de eigenheid van het aanbod, de vragen van kunstenaars en de verzoeken van instellingen. Een flexibele en onderzoekende houding acht de werkgroep van groot belang voor het leveren van een bijdrage aan de totstandkoming van beeldende kunst in de openbare ruimte.

MARINA STRUMPLER EN HENRI LUCAS, GEVEL FILMMUSEUM, EEN PROJECT I.S.M. HET HOLLANDFESTIVAL. 1993, [TKO]

RIET HOEKSTRA, 'HET ARCHIEF', DEEL VAN 'HET KLEINSTE MUSEUM OP HET MUSEUMPLEIN', EEN PROJECT VAN RIET HOEKSTRA, KATRIEN VOGEL, RENÉ PATER EN ROB JONGBLOED. 1993, [TKO]

MARTIN MULDER EN VINCENT DE ROOY, HET AMSTERDAMSE BOS, I.S.M. STICHTING THEATER HET AMSTERDAMSE BOS, 1993, [TKO]

BOUDEWIJN PAYENS, KLIMBAAN, JAAP EDENBAAN, 1990, [KO]

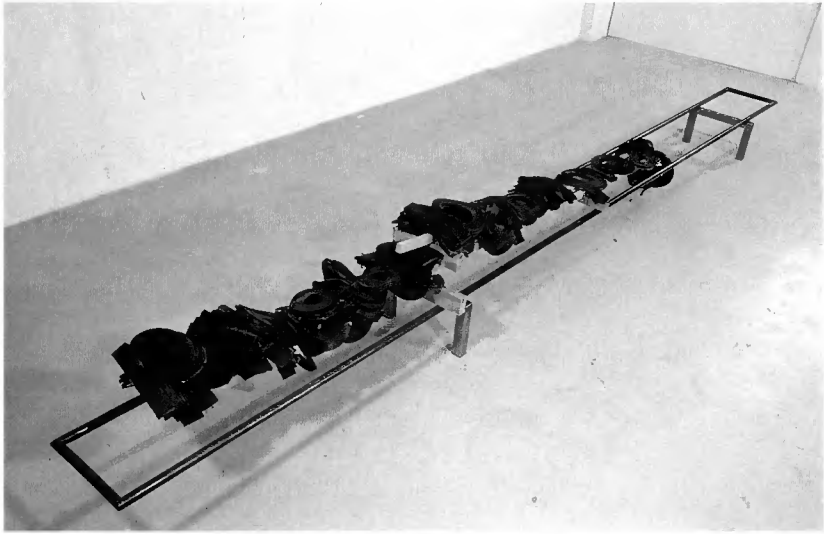
HETTY HEYSTER, GORILLAPAVILJOEN, ARTIS, 1993, [KO]

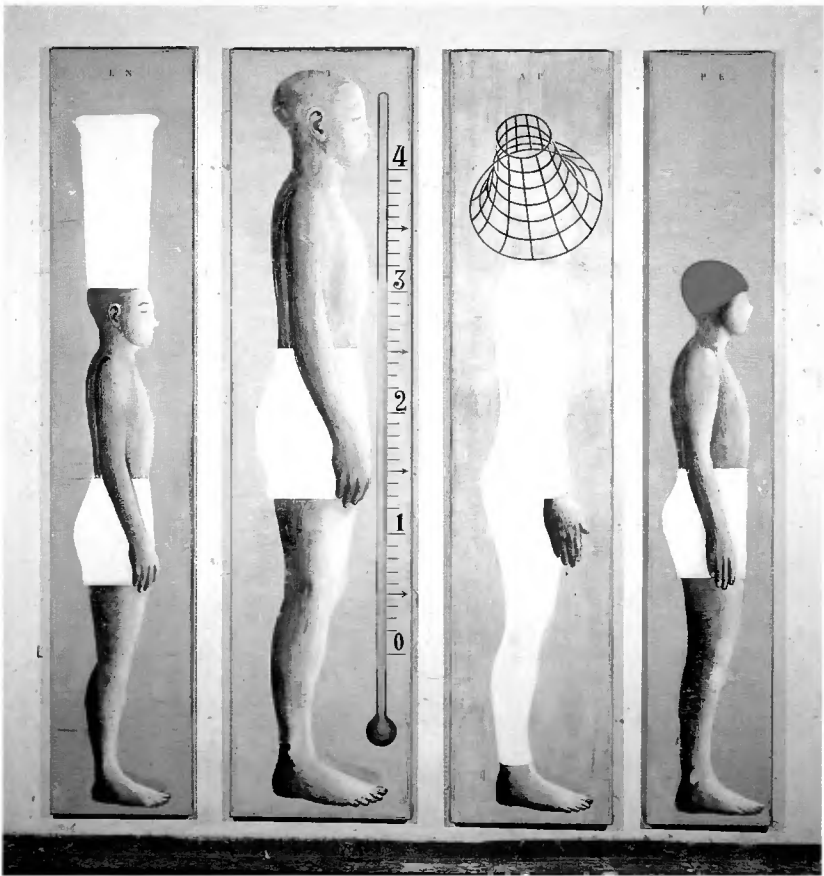
INEZ VAN LAMSWEERDE, HORTUSBRUG, 1993, [TKO]

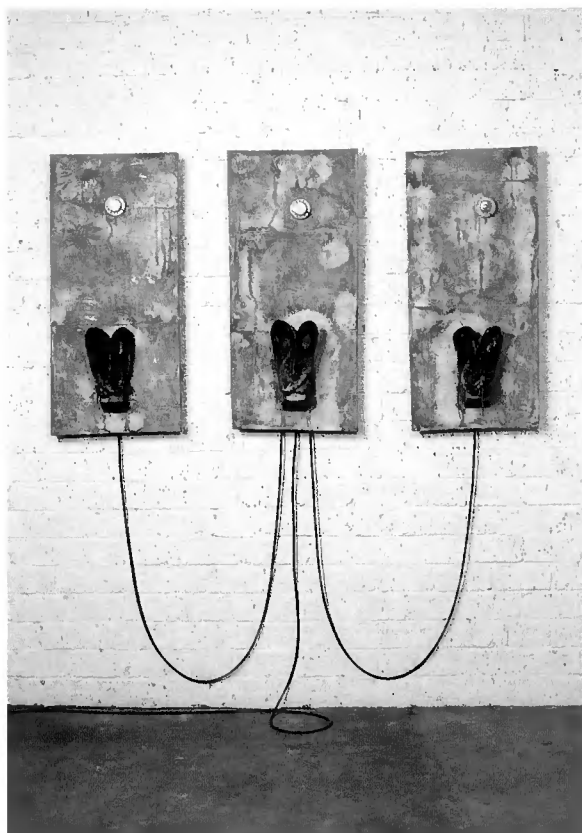
BAS VAN TOL, MADJE VOLLAERS EN PASCAL SWART, 'KOER LOCALE', W139, 1992, [TKO]

LIET HERINGA, 'PLEASE BABY PLEASE', 1993, [BKB]

KARS PERSOON, 'ENNETAPE', 1993, [BKB]

TIJE DE JONG, 'THREE GRACES', 1993, [BKB]

SIERD DALLINGA, 1992, [BKB]

JOOST VAN DEN TOORN, ONTWERP SPORTPRIJS
GEMEENTE AMSTERDAM, 1992, [V]

de balie alfa filmmuseum informatie 020-627 33 29

JAN BONS, AFFICHE IDFA, 1991, [V]

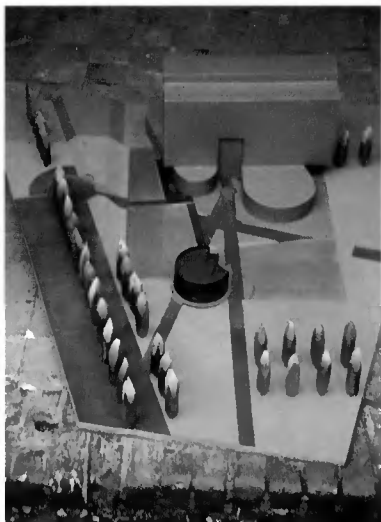
MARIJKE VAN WARMERDAM, RELATIE-
GESCHENK STADSDEEL OOST, 1993, [V]

JOS LUN HING WONG, SPORTPRIJS GEMEENTE
AMSTERDAM, 1992, [V]

BERT FRIJNS, RELATIEGESCHENK GEMEENTE AMSTERDAM, 1992, [V]

KEES VERSCHUREN, 'INTERIEUR VOOR OE WET VAN LAVOISIER', ONTWERP AVI WEST, 1991, [P]

RUOI VAN OE WINT, ONTWERP AVI WEST, 1991, [P]

GERARD HALI, ONTWERP AVI WEST, 1991, [P]

ALEX VERMEULEN, HAL KANTOOR AVI WEST, 1992, [P]

CAROLA DIEPENS, KANTINE AVI WEST, 1993, [P]